

[Duetoft]

praktisk ting, der kan klares uden den store lovgivning.

Et andet problem er, at de pågældende patienter, der bliver udskrevet, ikke har nogen penge. Man har ikke nogen garanti for, at de kan tage deres medicin, og man har ikke engang undersøgt, om de har nøglen til den bolig, som man regner med at man udskriver dem til. Det må da også være praktiske problemer, der kan løses uden de store falbelader.

Hvilken type bolig man udskrives til, ja, det er der jo i Politiken i dag en historie om. Jeg var ude at se en lejlighed i går – historien er altså ikke om mig – og det drejer sig om en pige ude på Nørrebro, der kunne risikere at blive udskrevet til en lejlighed, der simpelt hen lignede ikke bare en losseplads, men noget helt ubeskriveligt; hvis der er nogen, der er interesseret, kan man se billederne i Politiken i dag. Det er uacceptabelt, at man ikke rent praktisk sørger for, at de pågældende ikke bare bliver sendt tilbage til den verden, de forsvandt fra før.

Og så er der noget så banalt som at gøre dem, der skal udskrives, opmærksomme på, hvilke muligheder de har i vores sociallovgivning.

Se, det er nogle rent praktiske ting, der ville gøre det lettere for mennesker, der kommer ud fra en institution, at begå sig i den almindelige verden, om man må sige det sådan, og jeg kan ikke forestille mig, at man ikke godt kunne gøre noget ved disse praktiske forhold, uden at det skulle kræve de store armbevægelser.

Jeg vil gerne slutte med at vende tilbage til noget af det, jeg startede med, nemlig at for mig handler det her altså om noget med værdighed; det handler lidt om, hvad vi kan være bekendt. Jeg har på et tidspunkt – men der var selvfølgelig ingen, der gad lytte til det – sagt, at der var engang, da Jacob Holdt lavede noget, der hed »Amerikanske Billeder«, som han blev meget populær på, og som han rejste land og rige rundt og viste. Jeg vil, hvis nogen vil låne mig en fotograf i en uge, tage nøjagtig de samme billeder i dagens Danmark og offentliggøre dem. Jeg vil så ikke kræve foredragshonorar for at rejse rundt og vise dem frem, men jeg vil påstå, at i velfærdssamfundet Danmark kan vi i dag finde billeder, der aktuelt er nøjagtig lige så slemme som dem, man påstod kun fandtes i slummen i USA.

Og det kan vi ikke være bekendt, heller ikke som Folketing.

Formanden:

Rødt betyder stop, også her i salen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu har vi fået dagsordensforslaget på tryk, og så er det unægtelig lidt nemmere at sætte sig ind i, hvad det er, der står, og hvad indholdet er.

Jeg har et enkelt spørgsmål til forslagsstillerne, og det går på det andet »at«. Der er bl.a. et forslag om etablering af bofællesskaber, beskæftigelsestilbud, undervisningstilbud, fritidstilbud og dagvirksomhed og døgnvirksomhed.

Men går man så ned i det sjette »at«, står der samtidig: »... undlade at reducere antallet af psykiatriske sengepladser...«.

Der er sikkert en fornuftig forklaring på, hvorfor man vil både udvide og bevare, men jeg finder det vigtigt, at vi får en forklaring i dag.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Duetoft beskrev nogle problemer med, at Københavns Amt ikke handlede ansvarligt, og det var især i forhold til udskrivningen af patienter.

Nu er det sådan, at hr. Duetoft jo selv er medlem af Københavns Amdsråd og derfor vel har et medansvar for forholdene. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge: Hvilke initiativer har hr. Duetoft taget i de konkrete tilfælde?

For det er jo lidt nemt at bære sine problemer som amtsrådsmedlem ind i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Hr. Tom Behnke stillede et konkret spørgsmål vedrørende udformningen af dagsordenen, og jeg vil godt anmode hr. Tom Behnke om at læse hele det næstsidste »at«-punkt færdig. Der står, at man skal undlade at reducere antallet af psykiatriske sengepladser frem til 1. januar 1994, uden at tilsvarende døgnpladser oprettes i amtskommunerne eller kommunerne. Det er jo netop et signal om, at vi har forståelse for, at man kan finde andre løsninger end centrale sengepladser.

Det er det, der er budskabet. Vi vil gerne være med til at gøre systemerne bedre og gøre det